

Ifølge *artikel 2* omfatter konventionen bistand vedrørende alle statslige og kommunale direkte og indirekte skatter samt afgifter. Dog er toldafgifter m.v., som dækkes af den internationale konvention om gensidig administrativ bistand i toldafgiftssager, ikke omfattet.

Konventionens bestemmelser er obligatoriske for så vidt angår bistand i sager om statslige skatter af indkomst, fortjeneste, kapitalgevinster og formue, som nævnt i artikel 2, stk.1 (a). Enhver stat kan tage forbehold efter art. 30 om, at den gensidige bistand alene skal omfatte disse skatter. Stater, der ikke har taget forbehold, skal endvidere yde hinanden bistand i sager vedrørende de skatter og afgifter, som er opregnet i artikel 2, stk.1 (b). Det drejer sig om kommunale skatter, sociale sikringsbidrag, bo, arve- og gaveafgift, ejendomsskatter, indirekte skatter og afgifter.

De gældende danske skatter og afgifter, der skal være omfattet af konventionen, er optaget i bilag A til konventionen.

I artikel 2, stk.3 redegøres der for den procedure, som skal anvendes, hvis listen over skatter og afgifter i bilag A skal ændres.

Almindelige definitioner

Artikel 3 definerer en række ord og udtryk, som anvendes i overenskomsten. Terminologien svarer i store træk til den, der benyttes i bistandsaftalerne og i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne.

Former for bistand

Artikel 4 fastslår, at staterne skal udveksle enhver oplysning, der kan være af betydning for påligningen og opkrævningen af skat, for inddrivelsen og tvangsinddrivelsen af skattekrav, og for retsforfølgelsen ved en administrativ myndighed eller for indledningen af retsforfølgelsen ved en domstol.

Oplysninger, der er indhentet ved hjælp af overenskomsten, kan dog kun anvendes som bevis i straffesager, hvis den stat, der har meddelt oplysningerne, har givet en forudgående tilladelse dertil.

Hvis en stat efter intern lovgivning skal underrette de personer, der berøres af udvekslingen af oplysninger, før oplysningerne videregives, skal staten tilkendegive dette overfor depositarerne. (Europarådets eller OECDs generalsekretær).

Konventionen giver således Danmark mulighed for at indføre regler, som giver de danske skattemyndigheder pligt til at høre den danske part fx i et forretningsforhold med en udenlandsk part, inden de giver udenlandske myndigheder oplysninger om transaktioner mellem de to parter.

Lovforslaget indeholder ikke regler om en sådan pligt til høring af den danske part inden udveksling af oplysninger.

Hensynet til, at danske skattemyndigheder ikke videregiver oplysninger, der kan afsløre forretningshemmeligheder, tilgodeses på anden vis. Danske myndigheder må ikke yde bistand til andre landes myndigheder, hvis det vil stride mod de rettigheder og den beskyttelse, som er sikret personer og selskaber mfl. efter dansk lovgivning eller praksis, jf. lovforslagets § 6 og konventionens artikel 21.

De tre former for administrativ bistand, som staterne efter artikel 1 forpligter sig til at yde hinanden beskrives i artikel 5 til 17:

- I udveksling af oplysninger (artikel 5 til 10)
- II bistand for så vidt angår inddrivelse (artikel 11 til 16)
- III bistand til forkyndelse af dokumenter (artikel 17)

Ad I udveksling af oplysninger.

Oplysninger kan udveksles på følgende måder:

- (a) udveksling af oplysninger om bestemte personer eller transaktioner efter anmodning fra en stat (*artikel 5*).
- (b) automatisk udveksling af oplysninger efter gensidig aftale mellem to eller flere stater. Der kan typisk blive tale om udveksling af store mængder af informationer om mange individuelle skattesager af samme art (*artikel 6*).
- (c) udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning fra en stat. *Artikel 7* opregner 5 situationer, hvorom det sammenfattende kan siges, at spontan udveksling af oplysninger skal ske, når det må antages, at en skattepligtig – fysisk eller juridisk – person med tilknytning til en eller flere stater er unormalt lavt beskattet i en anden stat. Udveksling af oplysninger skal endvidere ske, når en skattepligtig person i en stat opnår en skattnedsættelse eller fritagelse, der kan medføre øget beskatning i en anden stat.
- (d) samtidigt gennemførte skatteundersøgelser, hvor skattemyndighederne i to eller flere stater undersøger fysiske eller juridiske personers skatteforhold. Staterne foretager undersøgelserne hver på deres eget territorium. Det bemærkes, at staterne ikke er forpligtet til at deltage i sådanne skatteundersøgelser (*artikel 8*).
- (e) deltagelse i skatteundersøgelser på en anden stats territorium. En stat kan anmode om, at dens repræsentanter får mulighed for at være tilstede under en skatteundersøgelse i en anden stat. Det bemærkes, at den anden stat ikke er for-